

HALVÅRSRAPPORT FRA OSLOUTVALGET. TIL MØTET 8/12 - 1970.

OPPSUMMERING AV GRUPPENES ARBEID I OSLO LOKALT.

Grunnlaget for oppsummeringa er ... rapporter, dessuten noen rapportet etter V-uka.

I. Oslo har for tida ... aktive grupper, ... grupper som ligger nede og ved siden av dette flere døde grupper som vi bare har hatt sporadisk kontakt med.

.....

Landsmøtet i våres slo fast at det politiske nivået i fronten var høyt og enhetlig - det var god forståelse av imperialismen. De aller fleste hadde gjennomført studiesirkler, hvilket var hovedoppgaven forrige landsmøteperiode. Frontens måte å sette politikken ut i livet stod derimot ikke i forhold til det politiske nivået. For å løse dette problemet, måtte organisasjonen styrkes gjennom styrking av styrefunksjonen.

I Oslo har forståelsen av dette i allmenhet vært god. Ikke alle steder har dette gitt konkrete resultater i praktisk forbedring. I flere grupper har ledelsen nå utgjort et styre, hvor det før har vært en person. Selv om det har vært fungerende styre, så har det enkelte steder vært drevet et uregelmessig og planløst styrearbeid. Hovedtendensen er imidlertid at planlegginga av arbeidet er bedret.

.....

Ca. ... studiegrupper av trinn I&II har vært i gang.

På mange måter har studiene vært vanskjøttet i høst til fordel for løsninga av hovedoppgaven. Årsaken har også vært dårlige studieledere og en viss mangel på koordinering fra OU's side, hvilket skyldes en del indre problemer. Nå var det i våres et relativt høyt politisk nivå, men mange av aktivistene er gått ut og nye folk er kommet til som ikke har fått den samme skoleringa. En hovedfeil er at studiene ikke er blitt sett i sammenheng med praktisk arbeid. I arbeidet med å løse de indre organiseringsproblemene har man ikke alltid klart å knytte dette til utviklinga av det utadrettede politiske arbeidet.

Det har vært tilløp til byråkratisme, hvor organiseringa utadretta tiltak ikke har vært diskutert politisk.

Studiesekretærens oppgave skal på mange måter være å holde oppsyn med det politiske nivået i gruppa, planlegge studier som er nødvendig før en oppgave kan løses. Dette gjelder særlig av For Vietnam. dessuten FNL i Norge til frontens indre liv.

FNL i Norge kan brukes til å hjelpe medlemmene i gruppa til å klare den utadrettede politiske opplysningsvirksomheten. Om bladet er brukt går ikke fram på noen god måte i rapportene, bortsett at en gruppe mener at språket er for vanskelig.

.....

Lokale aksjoner. Enkelte grupper har klart dette. Evnen til en gruppe for å klare slike saker springer ut av hvor godt den kan løse sine egne problemer på en selvstendig måte - finne hovedgrunnen til at arbeidet stagnerer og fjerne denne.

Styret skal ikke bære gi beskjeder om hva som må gjøres, men planlegge politiske diskusjoner til medlemsmøter. På denne måten kan medlemmene av gruppa fungere som en politisk enhet på demokratisk vis. Dette har latt seg gjennomføre i enkelte grupper.

Lillestrøm er ei gruppe som har utviklet en høy grad av selvstendighet. Den har utvikla seg fra skolegruppe mer mot bostedsgruppe. Fra at ledelsen utgjorde én, har man utviklet styrearbeidet. De har tatt initiativ til egne aksjoner, bl.a. sammen med gymnasslaget, hatt møter gitt ut egne løpesedler -alt ut i fra den lokale politiske situasjon. På denne måten med langtidsplanlegging har det utadrettede arbeidet godt bra, og nye folk trekkes til gruppa.

forts. fra s.3

Brev, styrbulletin o.l. har kanskje vært prega av byråkratisme-hvordan?

Omorganisering innenfor OU blei foretatt i midten av november og har således ikke fungert så lenge. Likevel må vi se på dette som det viktigste skrittet som er tatt for å bedre kontakten mellom OU og gruppene. Dette må også ses på som et skritt i retning av at alle som har sentrale verv i fronten også bør jobbe i gruppe for å skaffe seg erfaring om hvordan politikken konkret settes ut i praksis.

Oppsummering av arbeidet i Oslo-utvalget.

OU har i høst bestått av de som blei valgt på halvårsmøtet i mai + klasser som kom inn i september. Aksjonsleder blei skifta etter Vietnamuka. OU har i stort sett hatt ukentlige møter. I ei tidlig fase var arbeidet prega av ei viss monopolisering som blei retta på gjennom intern diskusjon og ei viss omorganisering. Det viktigste i denne omorganiseringa har vært at OU har fordelt ansvaret for kontakter med gruppene seg i mellom, slik at medlemmene av OU fikk nærmere og meir konkret kontakt med de enkelte gruppene.

Arbeidet med aksjoner har vist nødvendigheten av et aksjonsutvalg. Dette utvalget besto av tre folk før og under Vietnamuka, men blei beklageligvis oppløst deretter og vi har ikke greid å finne folk til å erstatte disse. Det er ei svært viktig oppgave for det nye OU å få oppretta et nytt aksjonsutvalg. AU skal alment studere, forberede og ha ansvaret for gjennomføringa av alle typer aksjoner FNL-gruppene i Oslo gjennomfører, og gjennom studier og oppsummeringer videreutvikle dem.

Kontakten mellom Oslo-Utvalget og gruppene.

Inntil omorganiseringa i OU forgikk denne kontakten hovedsaklig gjennom rep. skapsmøtene, brev, styrebulletiner osv. Helgeseminaret er et viktig middel for å styrke kontakten og enheten i fronten og bør prioriteres nokså høyt i tida som kommer. Rapportvirkksomheten fra gruppene har bedra seg mye i høst, særlig er de blitt mer politiske og vært klarere i påpekinga av feil i arbeidet. OU har i alt for stor grad forsømt å følge opp disse rapportene ved personlig kontakt, svarrapporter e.l. Dette må absolutt rettes på. Rep. skapsmøtene har vært litt opp og ned, særlig i en periode i sept./okt. oppmøtet svakt. Dette er blitt mye bedre på slutten av året. Den vesentligste feilen med rep. skapsmøtene er det vi har vært klar over lenge; for mye praktiske ting og for lite politisk diskusjon. Møtene har til en viss grad vært prega av lange enetaler fra formannen (sjølkritikk). Det er klart at en del praktiske ting må vi ta opp når vi har møter såpass sjelden. Tre ting kan gjøres:

1. Mer regelmessige møter, dvs. minimum hver tredje uke.
2. Innføre en stil med bedre forberedelser og delegering av ansvar innafor OU.
3. Bedre og mer omfattende forberedelser fra gruppestyrenes side, f. eks. ved avgiving av korte rapporter. Dessuten må gruppene bli dristigere i kritikken av OU.

forts. s. 2.

SENTRALE AKSJONER.

Siden forrige halvårsmøte har FNL-gruppene i Oslo gjennomført en lang rekke aksjoner: 4. juli (spredning av opplysningsmaterieil) flåtebesøk i august (punktdemonstrasjon), DRV's 25-årsdag 2. sept. (folkemøte), Vietnamuka, demonstrasjon 26. nov. mot bombinga av DRV og nå står vi foran aksjonene i forbindelse med FNLS 10-årsdag. Felles for de aksjonene vi har gjennomført er at vi har hatt jevn og bra framgang, tendensene gir grunn til å se lyst på framtida.

4. juli-standsene innbrakte mye penger, vi fikk spredd bra med materieil og fikk markert oss.

Flåtebesøk-aksjonen var mindre god, den ble forberedt for seint og vi mangla til en viss grad det nødvendige apparat for gjennomføringa. Opplegget var tildels byråkratisk og udemokratisk - saka blei f.eks. ikke drøfta med formennene. Mobiliseringa blei av den grunn dårlig, også fordi aksjonen var "ulovlig", hvilket viste seg å være helt unødvendig.

Feiringa av DRV's 25-årsdag 2. sept. var (som flåtebesøkaksjonen) hemma av at gruppene ikke var kommet skikkelig igang ennå. Heller ikke denne aksjonen ble bra nok diskutert i fronten på forhånd. Ellers var denne aksjonen ganske vellykka med ca. 7-800 personer på møtet.

Vietnam-uka blei oppsummert på siste møte, vi tar allikevel det viktigste: Stort sett bra forberedelser i OU, bortsett fra kjedelig kluss med bemanningslistene. Lokalt varierende forberedelser, Oppegård kan framheves som bra gruppe som gjennom forarbeidet greide å mobilisere flesteparten av medlemmene og hadde ei meget vellykka Vietnam-uke. Fotoutstillinga viktig som nytt middel i propagandaen, vi nådde svært mange gjennom den. Mobiliseringa til demonstrasjonen var trolig en del hemma av sporveisstreiken, allikevel var flere mer nå enn i forrige Vietnam-uke. Vi må allikevel ha klart for oss at det fins atskillig mer enn 1000 anti-imperialister i Oslo, og

ei viktig kampaoppgave må være å finne nye metoder for trekke alle disse folkene med ut i gatene. Dette er imidlertid en sak med såpass mange sider at det er uråd å ta for seg alle her.

Con Son-møtet var ikke spesielt godt besøkt, forberedelsen var antakelig her for dårlige. OU tok litt for mekanisk på denne oppgave og viste liten oppfinnsoskhet i propagandaen.

De planlagte punktmøtene ved bedriftsporter og på forskjellige sentrale steder blei forhindret av politiet. Istedet blei det brukt høyttalerbil kombinert med løpeseddelutdeling. Ideen med punktmøter bør allikevel kunne brukes med litt bedre undersøkelser på forhånd enn de som blei foretatt nå,

Det var få lokale møter i tilknytning til V-uka. Slike lokale møter er utvilsomt, dersom de er godt forberedt og blir vellykka, ei svært god form for opplysningsvirksomhet. Gruppene bør trolig satse atskillig sterkere på slike møter i framtida, bl. a. fordi dette gir det beste grunnlaget for virkelig å slå rot i distriktet. I forarbeidet til slike møter dørsalg av For Vietnam sterkt inn og gjør at dette salget får ei sterkere lokal målretting.

Når det gjelder demonstrasjonen mot bombinga av DRV 26/11 er det flere viktige sider ved denne som gjør at den markerer et nytt steg framover for fronten i Oslo. Aksjonsenheten på vårt anti-imperialistiske grunnlag er viktig, vi knytta her kontakter med organisasjoner som også blei trukket med i det praktiske arbeidet, spesielt SFU, AUF, Fredskontoret og i ei viss utstrekning Unge Venstre. Oppslutninga var bra, ca. 1800-2000 mobilisert på en og en halv dags varsel. Når det gjelder aksjonsenheten, skal vi allikevel være klar over at den stort sett begrenset seg til topplanet, og at ei viktig oppgave framover blir å trekke flest mulig av medlemmene i disse organisasjonene med i det praktiske anti-imperialistiske arbeidet.

Sondsvirksomheten i byen har vært litt varierende denne høsten.

Stort sett har vi hatt to, noen ganger bare en stand ute i uka.

Det er blitt samla inn mye penger, slik at standsene nå er en av våre sikreste inntektskilder. Det har forekommet en del beklagelig rot sentralt i organiseringa av standsene. Dette sammen med tillopp til å ta slapt på denne oppgaven i gruppene har gjort at det har vært en del klikk. Det er klart at standsvirksomheten i byen er en av våre absolutt viktigste "daglige" oppgaver og bør ikke tas lett på. Det er mulig at en del av årsaken til vanskelighetene vi har hatt på dette området er å finne i sviktende motivering av folk i gruppene til å stå på stand, det har mye blitt de samme folk som har stått. Dette er en stilling vi snarest bør komme bort fra.

Alment er aksjonene prega av de samme hovedfeilene som vi finner i det øvrige arbeidet vårt, og utviklinga av aksjonene, som er våre viktigste utadretta virkemidlene, henger derfor nøye sammen med hvordan vi løser våre interne og eksterne hovedoppgaver.

Det er nødvendig å utbedre vårt organisatoriske apparat ved aksjoner, fronten bør kunne mobiliseres raskere. Samtidig må dette skje på den politisk riktige måten, slik at aksjonene utvikles ved å bedre demokratiet i fronten. Alle medlemmene bør trekkes med i arbeidet ved politisk diskusjon og motivering, og ikke ved kommandering og "masing". Hvis vi ikke løser denne oppgaven med å knytte den politiske og organisatoriske utviklinga nøye sammen, spesielt i forbindelse med aksjonene, vil disse aksjonene ganske sikkert vise tegn til stagnasjon.

.....

Frontens stilling. Avsluttende kommentar.

Frontens stilling i Norge preges både av det som skjer ute i verden og i Norge. De undertrykte folks kamp mot imperialismen har hatt et stort oppsving. Den Indokinesiske ennetsfronten som oppestod etter at Nixon slo inn på eventyrpolitikk og utvida krigen til Kambodsja, viser dette. Resultatet av oppsvinget har gjort at USA-imperialismen og sosialimperialismen med Sovjetunionen i spissen samarbeider bedre enn noen gang før - planer om indkinesisk fredskonferanse - fredsplaner i Midt-østen. Sovjet innleder samarbeid med USA's fremste allierte i Asia - Japan. Problemene for den europeiske monopolkapital, overfor Afrika, SørøstAsia, og Europa, gjør at vi får EEC som uttrykk for en sterkere monopolisering med klare imperialistiske trekk - Hven som er fienden blir stadig klarere. Dette har ført til at forståelsen for at kampen for Vietnams folk må føres på et anti-imp. grunnlag. 17 org. var med på et slikt grunnlag under bombing av DRV. Dette viser riktigheten av Solkoms linje gj. flere år, og peker fram mot nye politiske gjennombrudd, konkret ved oppl. til 15. des.